

Skole:	Trinn: 6.	Elevnummer: ab62	Kjønn: jente ☒ gutt ☐	Det første språket du lærte: norsk ☒ annet ☐
--------	--------------	---------------------	---	--

De triste blikkene, de kalde menneskene. Det er så mange, så mange uten hus og penger. Jeg vil så gjerne gi alt jeg har. Men hvem vet hva pengene brukes til? Jeg vet ikke hva jeg skal tro eller føle. Jeg klarer ikke sette meg selv i samme situasjon.

Hver dag får jeg mat og drikke, jeg har tilgang til tv og pc. Det er ikke alltid jeg er takknemlig heller. Det er urettferdig at ikke alle barn og voksne har det sånn. Jeg blir sint, sint og frustrert. Men så som

Det er så mange som sier at vi er så bortskjemte og gråter for ingenting. Men jeg har jo også følelser. Jeg kan ikke bare la være å vise følelser. Gjør jeg noe galt da?

Jeg klarer liksom ikke å forestille meg hvordan det er å være fattig. Det er liksom et spørsmål jeg ikke klarer å svare på: "Hvordan er det å være fattig?"

Du kan føle deg annerledes, alene, trist osv. Har ingenting å se frem til. Det er urettferdig, rett og slutt urettferdig.